

בית משפט השלום בנצרת

22 נובמבר 2021

ת"פ 22539-08-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

בפני סגנית הנשיא, כב' השופטת עדי במביליה – אינשטיין

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

[REDACTED] ת"ז [REDACTED]

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה – עו"ד ג'ומעה בדראן
ב"כ הנאשמת – עו"ד נדב גרינולד
הנאשמת בעצמה

פסק דין

לפניי בקשת הנאשמת להימנע מהרשעתה בדין.

1. בתאריך 25.11.20, נוכח הודאתה, נקבע כי הנאשמת ביצעה את המיוחס לה בכתב האישום המתוקן, קרי: עבירת **איומים** (שני מקרים) לפי סעיף 192 לחוק העונשין, עבירת **הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו** לפי סעיף 275 לחוק העונשין ועבירת **ניסיון לתקיפה סתם** לפי סעיף 379 + 25 לחוק העונשין.

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמת היא בתה של גברת [REDACTED] (להלן: "המתלוננת") ומתגוררת עמה [REDACTED] (להלן: "הבית").

ביום 9.11.19 בשעה 12:00, לאור סירוב המתלוננת לתת לנאשמת כסף, זרקה הנאשמת בקבוק מים מפלסטיק לעבר המתלוננת.

כשהגיע השוטרי פרץ שגיב לבית, סירבה הנאשמת להתלוות אליו ואיימה על השוטרי: "תעוף אני אדקור אותך, תתרחק, צאו לי מהחדר... אני לא הולכת למשטרה... על הזין שלי... מה אתה חושב שאתה מזיז לי? סע לי מהפרצוף, עבריינית צמרת אני...".

הנאשמת איימה על המתלוננת: "אני אזיין אותך, אני אשבור לך את השיניים... אני אזיין אותה... נשבעת שאני יוצאת מתחנת המשטרה אני נשבעת אני דוקרת אותה... אני אשבור אותה, באמא שלי".

בזמן שהוציאו השוטרים את הנאשמת מהבית, הנאשמת ניסתה לתקוף את המתלוננת בכך שהניפה ידיים לעברה.

בית משפט השלום בנצרת

22 נובמבר 2021

ת"פ 22539-08-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 .2 בהתאם להסדר הטיעון, אליו הגיעו הצדדים בתאריך 25.11.2020, תוקן כתב האישום כפי שפורט,
2 הנאשמת הודתה ונקבע כי ביצעה את המינחס לה, הוזמן תסקיר מטעם שירות המבחן, והוסכם
3 כי המאשימה תעתור להרשעה בדין אך בכפוף לתסקיר חיובי תגביל עתירתה למאסר על תנאי
4 וקנס, ואילו ההגנה תעתור לאי הרשעה בדין ותטען לעונש באופן חופשי.

טיעוני הצדדים:

5
6
7
8 .3 **המאשימה** טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד למאסר שיכול וירוצו
9 בעבודות שירות לצד עונשים נלווים וביקשה להטיל על הנאשמת מאסר על תנאי וקנס.
10 המאשימה הפנתה לערך החברתי שנפגע שהינו הגנה על שלמות גופו של אדם ושלוותו, הגנה על
11 האוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו איום שיהיה בו להפחידו או להקניטו.
12 נטען כי הנאשמת ניסתה לתקוף את אמה, דם מדמה, ואיימה על איש מרות ללא פחד, תוך הפרעה
13 לשוטר במילוי תפקידו. נטען כי לנאשמת חלק משמעותי בביצוע העבירות.
14 המאשימה טענה כי הנאשמת לידת 2001, ללא עבר פלילי, נטלה אחריות בפני שירות המבחן
15 ומדובר בהתפרצות חד פעמית.
16 הנאשמת הביעה חוסר נכונות להתחייב לטיפול אינטנסיבי עקב רצונה להתגייס לצבא, אך מצד
17 שני הביעה נכונות להתחייב למעקב טיפולי, ולבסוף שירות המבחן המליץ על אי הרשעה כדי לחזק
18 את השיקום ולמנוע פגיעה בעתידה התעסוקתי, זאת מבלי להצביע על נזק קונקרטי.
19 המאשימה ציינה כי העבירות חמורות ואינן מתיישבות עם אי הרשעה.
20 המאשימה טענה כי אי הרשעה תעשה במקרים נדירים והפנתה לרע"פ 54/15, רע"פ 645/13, רע"פ
21 1931/15 והוסיפה כי במקרה זה לא הוצגו מסמכים המעידים על פגיעה בנאשמת.

22
23 .4 **ב"כ הנאשמת** ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, להימנע מהרשעת הנאשמת בדין, ולהטיל
24 עליה צו מבחן למשך שנה.
25 ב"כ הנאשמת טען כי הוגש תסקיר חיובי, הנאשמת הייתה בת 18 ו-3 חודשים בעת ביצוע העבירה,
26 על גבול הקטינות, מדובר בהתנהגות חד פעמית שאינה הולמת אותה ובוצעה בתקופה דחוסה
27 במשברים משפחתיים וסערת רגשות, עת סבתה נהרגה לעיניה ואביה חלה בסרטן. היות שמדובר
28 באירוע חד פעמי רגעי, סבר כי לא ראוי להכתים את חייה העתידיים ויש לאפשר לה אורח חיים
29 נורמטיבי. ב"כ הנאשמת ציין כי מבלי להקל ראש במעשים, יתכן שלו הגיעו שוטרים אחרים
30 למקום, האירוע היה נגמר אחרת.
31 ב"כ הנאשמת הפנה לרע"פ 1721/12, ע"פ 24457-03-15, ע"פ 4466/13, ע"פ 111/14, ע"פ 1880/13,
32 ע"פ 14167-10-15, 30661-12-15 וכן לסיכומי פסיקה נוספת, בהם בוטלה הרשעת צעירים

בית משפט השלום בנצרת

22 נובמבר 2021

ת"פ 22539-08-20 מדינת ישראל נ' **מאמה**

- 1 בעבירות חמורות יותר בשל הקושי שמסבה ההרשעה הפלילית במציאת תעסוקה והתקדמות
2 במהלך חיים תקין אף מבלי שהוצגה פגיעה קונקרטיית.
3 נטען כי יש לתת משקל נכבד לשיקולי שיקום למי שנמנים עם קבוצת "הבגירים צעירים", ויש
4 לתת משקל יתר להמלצת שירות המבחן בעניינם.
5 ב"כ הנאשמת טען כי לנאשמת כבר נגרם נזק מעצם אי גיוסה לצה"ל. נטען כי הנאשמת הייתה
6 בפגישה בפרקליטות מחוז צפון לצורך שילובה בשירות לאומי, אולם לא נקלטה מאחר שלא עברה
7 את המבדק הביטחוני. נטען כי כיום היא נמצאת בתחילתו של שירות לאומי בעמותת "בת-עמי"
8 בגן לילדים בעלי צרכים מיוחדים ומוגבלויות.
9
10 5. **הנאשמת** הביעה צער על מעשיה, והתנצלה בפני אמה.
11 6. **אמה של הנאשמת**, המתלוננת בפרשה, הסבירה בעדותה מיום 25.10.21, כי הנאשמת הייתה עדיין
12 צעירה בעת האירוע ומדובר היה בתקופה קשה, שכן סבתה של הנאשמת נהרגה לאחר שנדרסה
13 ע"י אוטובוס ואביה אובחן עם סרטן הדם. האם העידה כי הנאשמת "קיבלה את זה מאד קשה
14 ונכנסה לדיכאון וזה מה שהשפיע על התנהגותה". האם הסבירה כי הגישה תלונה על מנת
15 שהמשטרה תחנך את הנאשמת במקומה ותיתן לה שיעור איך לדבר, אך בפועל הדברים הרחיקו
16 לכת עד כי הנאשמת קיבלה פטור מגיוס לצבא כי לא מגייסים בגלל התיק, ולקח זמן ופגישות עד
17 שקיבלה אישור לשירות לאומי, מה שהשפיע על מצבה הנפשי של הנאשמת, אשר כל הזמן בכתה.
18 האם העידה כי הגם שהנאשמת עשתה מעשה רע, המעשה היה חד פעמי ולא חזר על עצמו מאז,
19 הנאשמת ילדה טובה ולכן ביקשה לתת הזדמנות לנאשמת לעבוד, לעשות שירות לאומי, ללמוד
20 ולא להעניש אותה.
21
22 **המסגרת הנורמטיבית:**
23
24 7. הכלל הוא כי מי שנמצא אשם בביצוע עבירה פלילית, יורשע בדין. כלל זה מעוגן בסעיף 182 לחוק
25 סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב – 1982. יחד עם זאת, המחוקק הכיר באפשרות לביטול
26 ההרשעה בדין, כעולה מסעיף 192א לחוק.
27
28 8. בהתאם להלכה הפסוקה, אי הרשעת נאשם הנו חריג לכלל לפיו מי שנמצא אשם בביצוע עבירה
29 פלילית יורשע בדין. נקבע כי נאשם לא יורשע במקרים יוצאי דופן בלבד, מתוך הכרה בכך
30 שהרשעת נאשם, בעקבות הוכחת אשמתו, מממשת את תכלית ההליך הפלילי ומגשימה את ערך
31 השוויון בין נאשמים בהליך הפלילי (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.2007); ע"פ
32 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (04.09.2007); ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני** (17.08.2000);

בית משפט השלום בנצרת

22 נובמבר 2021

ת"פ 20-08-22539 מדינת ישראל נ' **ש.ל.ל.**

- 1 ע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' שמש (02.09.1996); רע"פ 2777/11 פלונית נ' מדינת ישראל
2 ; רע"פ 1189/06 בר-לב נ' מדינת ישראל (12.09.2006)).
3
- 4 9. בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל (21.08.1997), קבעה כב' הש' דורנר מבחן מנחה בסוגיית
5 אי הרשעת נאשם בדין:
6 "הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה
7 לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות
8 המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה
9 האחרים המפורטים לעיל".
10
- 11 10. **בפרשת כתב**, הוסיף כבוד השופט לוי קווים מנחים בסוגיית אי ההרשעה, שאינה בבחינת רשימה
12 ממצה, תוך בחינת כל מקרה לגופו:
13 "א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם, (ב) מהי חומרת העבירה
14 והנסיבות שבהן בוצעה, (ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד
15 ולתפקיד, (ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים, (ה) הסבירות שהנאשם יעבור
16 עבירות נוספות, (ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות
17 כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית, (ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל
18 הוא אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה, (ח) משמעות ההרשעה על הדימוי
19 העצמי של הנאשם, (ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים
20 אלה, מבלי שיהיו ממצים, מקובלים עלי כגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה
21 בדבר תוצאות ההרשעה".
22
- 23 11. בע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' קליין, קבעה כבוד השופטת פרוקצ'יה:
24 "בנסיבות חריגות ומיוחדות, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין חשיבות
25 ההרשעה לאינטרס הציבורי לבין עוצמת הפגיעה הצפויה לנאשם באם יורשע,
26 ובהתחשב במכלול הנתונים הרלבנטיים לעניין, ניתן לעשות שימוש בסמכות אי
27 ההרשעה. לצורך כך, יש להתחשב, מצד אחד, במשמעותה של העבירה שנעברה
28 מבחינת השלכתה על הנורמות החברתיות והמסר הציבורי המתחייב מהן. מצד
29 שני, יש לתת את הדעת לנסיבות אישיות שונות הקשורות בנאשם – גיל, עבר
30 קודם, אם נורמטיבי אם לאו, נתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי,
31 והשפעת ההרשעה על סיכויי שיקומו. מעבר לכל אלה, יש לשקול במבט רחב את
32 השפעת אי ההרשעה על ההליך הפלילי בכללו ואת המסר החברתי שאי ההרשעה
33 טומן בחובו בנסיבות העניין הספציפי".

בית משפט השלום בנצרת

22 נובמבר 2021

ת"פ 20-08-22539-08 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1

2

12. בע"פ 9893/06 אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל, נקבע:

3

"מקום שבנסיבות מיוחדות וחריגות עלול להיווצר יחס בלתי סביר באורח קיצוני

4

בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי הכללי לבין עוצמת הפגיעה בנאשם

5

הצפויה מההרשעה, עשויה לקום הצדקה לעשות שימוש בסמכות השיפוטית של

6

אי הרשעה. לצורך כך, יש להתחשב, מן הצד האחד, במשמעותה של העבירה

7

שנעברה מבחינת השלכתה על הנורמות החברתיות, והמסר הציבורי המתחייב

8

מהן. יש להתחשב בזכותו של עובר העבירה ובמעמדו בציבור, ולבחון באיזו מידה

9

זהותו משפיעה על עוצמת הפגיעה שנגרמה מהעבירה על המערכת הציבורית. יש

10

לשקול במבט רחב גם את השפעת אי ההרשעה על ההליך הפלילי בכללותו, ואת

11

המסר החברתי שאי הרשעה עלול לאצור בחובו בנסיבות העניין הספציפי. מנגד,

12

יש לתת את הדעת לנאשם האינדיבידואלי, לנסיבותיו האישיות המיוחדות,

13

ולהשפעת ההרשעה על חייו, ועל סיכויי שיקומו. יש לקחת בחשבון נסיבות

14

אישיות שונות – גיל, עבר פלילי קודם, ונתונים שונים הקשורים למצבו האישי

15

והבריאותי. יש לבחון את השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי של הנאשם, ועל

16

מצבו הכלכלי והמשפחתי. בסופו של יום, ניצבת השאלה בכל עוצמתה – האם,

17

בנסיבות המיוחדות של העניין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר

18

על השיקול הציבורי-מערכתי הכללי, באופן שהגם שהנאשם ביצע את העבירה בה

19

הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכללית את אי הרשעתו בדין".

20

21

מן הכלל אל הפרט:

22

13. בהתאם להלכה הפסוקה, הימנעות מהרשעה אפשרית בהתקיים שני תנאים מצטברים: סוג

23

העבירה מאפשר להמנע מהרשעה בנסיבות המקרה, והרשעה עלולה לפגוע "פגיעה חמורה"

24

בשיקומו ובעתידו של הנאשם, עד כי הפגיעה הקשה שתגרם לנאשם בעטייה של ההרשעה, אינה

25

שקולה לתועלת הציבורית המעטה שתניב הרשעתו. תנאים אלו מתקיימים בעניינה של הנאשמת.

26

27

14. סוג העבירה, בנסיבותיה:

28

הנאשמת ביצעה עבירות איומים, הפרעה לשוטר וניסיון לתקיפה סתם.

29

30

הנאשמת זרקה לעבר אמה בקבוק מים מפלסטיק כיון שסרבה לתת לה כסף, וכששוטרים

31

הוציאוה מהבית, הניפה ידיים לעבר אמה בניסיון לתקפה. בנוסף, איימה על אמה: "אני אזיין

בית משפט השלום בנצרת

22 נובמבר 2021

ת"פ 20-08-22539-08 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 אותך, אני אשבור לך את השיניים...אני אזיין אותה...נשבעת שאני יוצאת מתחנת המשטרה אני
2 נשבעת אני דוקרת אותה...אני אשבור אותה, באמא שלי".
3
4 הנאשמת סרבה להתלוות לשוטר שהגיע לבית ואיימה עליו: "תעוף אני אדקור אותך, תתרחק,
5 צאו לי מהחדר...אני לא הולכת למשטרה...על הזין שלי...מה אתה חושב שאתה מזיז לי? סע לי
6 מהפרצוף, עבריינית צמרת אני...".
7
8 עבירת האלימות פגעה בזכות המתלוננת לשמירה על בטחונה האישי ועל שלמות גופה, ועבירת
9 האיומים פגעה בשלוות נפשם של הקורבנות על רקע קיומה של הפחדה והקנטה שלא כדין במטרה
10 לפגוע בחירות פעולתם של הקורבנות (ע"פ 6048/20 שמעון בן ברוך נ' מדינת ישראל (22.11.2020);
11 רע"פ 7734/12 טימור מגידוב נ' מדינת ישראל; רע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל).
12
13 בצד עבירת ההפרעה לשוטר מבקש המחוקק להגן על שלטון החוק והסדר הציבורי, כמו גם על
14 שלומם של גורמי אכיפת החוק כדי לאפשר להם לבצע תפקידם הציבורי ללא מורא (ע"פ 5214/13
15 סרחאן נ' מדינת ישראל (30.12.2013); ע"פ 9878/09 מדינת ישראל נ' מוסא (20.09.2010); ע"פ
16 20707-08-12 בילל מצרי נ' מדינת ישראל (06.12.2012)).
17
18 מדובר באלימות פיזית ומילולית, שהפנתה הנאשמת כלפי אמה, ולכך נודעת חומרה מיוחדת, שכן
19 במערכת היחסים בתוך המשפחה הציפיה היא כי ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי.
20
21 במקביל לאמור, הפריעה הנאשמת למשטרת ישראל לבצע תפקידה, בהגנה על שלטון החוק והסדר
22 הציבורי, בכך שסירבה להתלוות לשוטר ובאיומיה כלפיו. שוטרים עושים לילות כימים למען
23 שמירת בטחון הציבור ולכן יש להגן עליהם מפני מי שמנסה להלך עליהם אימים ולפגוע בהם
24 וביכולתם לבצע כהלכה את עבודתם החשובה כנציגי אכיפת החוק.
25
26 יחד עם זאת, אתחשב לקולה בעובדה שעבירת האלימות נותרה בגדר "ניסיון", מבלי שנוצר מגע
27 אלים בפועל, וכל העבירות דגן בוצעו במסגרת אירוע יחיד, קצר, שלא הסב נזק לגוף או לרכוש.
28
29 כעולה מעדות המתלוננת, אמה של הנאשמת, ברקע לאירוע מצב נפשי חריג ממנו סבלה הנאשמת
30 בתקופה הרלוונטית, בשל מחלת הסרטן בה לקה אביה ומות סבתה בתאונת דרכים שארעה לעיני
31 הנאשמת.
32

בית משפט השלום בנצרת

22 נובמבר 2021

ת"פ 22539-08-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 באיזון בין הנימוקים לחומרה ולקולה, לא ניתן לומר כי העבירות, בנסיבות ביצוען, אינן
2 מתיישבות עם אי הרשעה בדין.

3
4 15. שיקולי שיקום:

5
6 הנאשמת, ללא עבר פלילי, הודתה, נטלה אחריות על מעשיה והביעה חרטה.

7
8 נסיבות אישיות: הנאשמת כבת 19, בעת ביצוע העבירות היתה כבת 18 ושלושה חודשים.

9
10 הנאשמת תיארה אירוע משברי וטראומטי משנת 2019 כשסבתה נהרגה בתאונת דרכים מול עיניה.
11 הנאשמת שיתפה כי סבתה הייתה עבודה דמות משמעותית וקרובה, ותיארה קושי בהתמודדות
12 עם האובדן, קשיים שפגעו ביכולתה הלימודית, חברתית, נפשית ומשפחתית, במיוחד עם אמה.

13
14 הנאשמת ציינה כי באותה תקופה אביה חלה בסרטן והיא לוותה אותו בטיפולים.

15
16 עמדת המתלוננת: בפתיח לפסק הדין הובאו פרטי עדות המתלוננת, אמה של הנאשמת, המבקשת
17 לא להעניש את בתה בהכירה בכך שמדובר באירוע חד פעמי שלא חזר על עצמו, אירוע שהושפע
18 ממצב נפשי בתקופה רווית משברים משפחתיים, כשבשגרה הנאשמת "טובה", רוצה ללמוד,
19 לעשות שירות לאומי ולנהל אורח חיים נורמטיבי, כך שיש לאפשר לה זאת.

20
21 עמדת שירות המבחן: שירות המבחן המליץ להעדיף את שיקולי השיקום ולהטיל צו מבחן למשך
22 שנה ללא הרשעה בדין.

23
24 שירות המבחן ציין כי על הנאשמת להציג אישורים המאמתים גיוס צפוי לצבא, הפנה להעדר עבר
25 פלילי, והסביר כי הרשעה עלולה לפגוע בעתידה התעסוקתי של הנאשמת.

26
27 שירות המבחן התרשם כי ביצוע העבירות נובע ממאפיינים אישיותיים, מתגובה לטראומה ואובדן
28 בלתי מעובדים מבחינה רגשית, העדר בשלות בשל מאפייני הגיל הצעיר וקושי בזיהוי ובעיבוד
29 רגשי עמוק. נרשם בתסקיר כי גיוס למערכת צבאית עם גבולות נוקשים וברורים יסייעו לנאשמת
30 להתמודד עם מצבים מורכבים ולחזק יכולות לויסות עצמי ורגשי.

31

בית משפט השלום בנצרת

22 נובמבר 2021

ת"פ 22539-08-20 מדינת ישראל נ

1 הנאשמת דיווחה על חשיבות אי ההרשעה עבורה מתוך רצון להתגייס לצבא ולהמשיך את חייה
2 והתפתחותה המקצועית. הנאשמת הביעה חוסר נכונות להתחייב להליך טיפולי אינטנסיבי עקב
3 רוצה להתגייס לצבא אך הביעה נכונות להתחייב למעקב פיקוחי מטעם שירות המבחן.
4

4

5 16. השלכות ההרשעה על הנאשמת:

6 הנאשמת צעירה כבת 19, בעת העבירות הייתה בת 18 ושלושה חודשים, על סף קטינות.
7 כפי שצוין אין לחובתה עבר פלילי, העבירות דגן בוצעו בתקופה משברית על רקע מצב נפשי לא
8 פשוט עקב מחלת האב ומות הסבתא, ומאז ביצוען לא הורשעה בעבירה נוספת, כך שמדובר
9 באירוע פלילי יחיד בחייה.

9

10 הנאשמת לא התגייסה לצבא עקב תיק זה התלוי ועומד כנגדה.

10

11 הנאשמת לומדת כיום ניהול מערכות משרד ~~המבצע~~ בתקווה שעם סיומה
12 תסייע לה להתגייס.

12

13 לאחר מאמצים רבים, שולבה בשירות לאומי, דרך עמותת "בת עמי", בתכנית "נערים ונערות
14 למען הקהילה", בעיר ~~המוג~~ (הוצג אישור).

14

15 שירות המבחן רשם כי הנאשמת רואה חשיבות לגיוס לצבא, ובחזווייתה השירות עשוי לסייע לה
16 מבחינה נפשית ותעסוקתית בהמשך.

16

17 הנאשמת ביקשה שלא להרשיעה בדין בכדי למנוע פגיעה בגיוסה לצבא ופגיעה תעסוקתית
18 עתידית. במבחן המציאות, סוגיית הגיוס לצבא הושפעה מהותית מן התיק התלוי ועומד כנגדה.
19 מעבר לכך, בבואי לאזן בין מכלול השיקולים שפורטו, סבורני כי בנסיבות העושה והמעשה,
20 הפגיעה שתסב ההרשעה בדין לנאשמת בהמשך דרכה, עלולה לעלות לאין שיעור על התועלת
21 הציבורית שתצמח מהרשעת הנאשמת בדין.

20

22 אשר על כן, הנני קובעת כי הנאשמת ביצעה את העבירות, וזאת מבלי להרשיעה בדין.

21

22

23

24

25

בית משפט השלום בנצרת

22 נובמבר 2021

ת"פ 22539-08-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

17. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, עיינתי בתסקירי שירות המבחן ושקלתי את כלל השיקולים שפורטו, הנני מטילה על הנאשמת את העונשים הבאים, ללא הרשעה בדין:

א. ניתן בזאת צו מבחן פיקוחי למשך 12 חודשים.

הנאשמת מוזהרת כי עליה למלא אחר כל הוראות שירות המבחן ולקיים את הצו כלשונו, שאם לא כן תתבקש הפקעת הצו וסוגיית הרשעתה ועונשה ידונו מחדש.

ב. הנני מחייבת את הנאשמת לחתום על התחייבות בסך 1,000 ₪, שלא תעבור, במשך 3 שנים מהיום, עבירה מן העבירות אותן ביצעה בתיק זה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק מפרוטוקול זה לשירות המבחן.

ניתן והודע היום י"ח כסלו תשפ"ב, 22/11/2021 במעמד הנוכחים.

עדי במביליה-אינשטיין, סגנית נשיא

הנאשמת: לא אעבור עבירה מן העבירות בהן הורשעתי, וזאת בתוך 3 שנים מהיום.

החלטה

רשמתי בפניי את התחייבות הנאשמת ודין הצהרתה בפניי כדין חתימה על כתב התחייבות.

ניתנה והודעה היום י"ח כסלו תשפ"ב, 22/11/2021 במעמד הנוכחים.

עדי במביליה-אינשטיין, סגנית נשיא

הוקלד על ידי ערן רבל